

Súd: Okresný súd Topoľčany
Spisová značka: 3T/37/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4617010743
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ingrid Kišacová, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSTO:2018:4617010743.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Topoľčany v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ingrid Kišacovej, PhD. a prísediacich členov senátu Mgr. Idy Valachovej a Ľudmily Zelinkovej, v trestnej veci obžalovaného I. J. pre prečin podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom v Topoľčanoch dňa 14. novembra 2018 takto

r o z h o d o l :

obžalovaný

I. J. narodený XX. XX. XXXX v J. nad J.,
trvale bytom T., E. XXX/XXX,
toho času vo výkone trestu odňatia slobody
v Ústave na výkon väzby a ústave na výkon trestu odňatia slobody
Nitra

u z n á v a s a v i n n ý m , ž e :

v presne nezistenom období v mesiaci apríl 2014 po telefonickej a emailovej dohode s poškodeným C. E., ktorému prisľúbil dovoz vozidla zn. Mitsubishi ASX, ktoré mu mal doviezť z Nemecka s termínom dodania do troch týždňov, vylákal od poškodeného zálohu na kúpu vozidla vo výške 2500 eur, ktorú mu poškodený dňa 17.04.2014 previedol na bankový účet č. D vedený vo Všeobecnej úverovej banke na meno C. J. a ktorej prevzatie potvrdil poškodenému SMS správou, následne oznámil poškodenému C. E., že vozidlo má pripravené a je zaplatená záloha, ale potrebuje doplatiť kúpnu cenu a potom mu vozidlo ihneď dovezie, preto poškodený dňa 26.04.2014 v Nemecku na parkovisku pred obchodným domom IKEA v meste Ludwigsburg, Heinkelstrasse 10 odovzdal obžalovanému I. J. doplatok vo výške 9500 eur, pričom však obžalovaný predmetné vozidlo v dohodnutý deň a ani doposiaľ napriek viacerým telefonickým urgenciám a výzvam nedodal a peniaze nevrátil, čím uviedol poškodeného C. E. do omylu v otázke nepravdivého oznámenia, že má vozidlo pripravené a toto mu bude riadne dodané, čo však nebola pravda, obžalovaný vozidlo nezabezpečil a ani nechcel zabezpečiť, čím spôsobil poškodenému C. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G. XXX, V. republika škodu vo výške 12000 eur,

t e d a :

na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku väčšiu škodu,

t ý m s p á c h a l :

prečin podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona.

Podľa § 44 Trestného zákona súd upúšťa od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 Trestného zákona, pretože tresty uložené skoršími rozsudkami Okresného súdu Bratislava 4 sp. zn. 3T/60/2014 zo dňa 15.12.2016, právoplatným v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3To/49/2017 zo dňa 26.09.2017, Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 1T/47/2016 zo dňa 30.01.2017, právoplatným dňa 30.01.2017 a Okresného súdu Senica sp. zn. 1T/41/2010 zo dňa 14.02.2017, právoplatným v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave sp. zn. 5To/41/2017 dňa 22.03.2018 na ochranu spoločnosti a nápravu páchatelia považuje za dostatočné.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku obžalovanému I. J. ukladá povinnosť nahradiť poškodenému C. E., nar. XX.XX.XXXX v Y., trvale bytom G. XXX, V. republika spôsobenú škodu v sume 12000 eur (dvanásťtisíc eur).

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Topoľčany na základe obžaloby prokurátorky Okresnej prokuratúry Topoľčany prejednal na hlavnom pojednávaní trestnú vec obžalovaného I. J.. Súd vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, svedka - poškodeného C. E., svedkov C. T. st., C. T. ml., Márie J., prečítaním a oboznámením obsahu listinných dôkazov zabezpečených v prípravnom konaní a oboznámením obsahu pripojených spisov.

Z výsledkov vykonaného dokazovania bol zistený skutkový stav opísaný vo výrokovej časti rozsudku.

Obžalovaný I. J. (ďalej len „obžalovaný“) na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie, že je nevinný a odmietol vypovedať.

Z výpovede obžalovaného z prípravného konania, ktorá bola prečítaná vyplýva, v roku 2014 sa na neho nakontaktoval poškodený, ktorému dal ponuku auta a poškodený mu na účet manželky C. J. zaslal zálohu 2500 eur. Potom sa s poškodeným dostal do sporu, povedal mu, že odstupuje od zmluvy na dodanie vozidla SUV a žiadal ho o číslo účtu, kde mu chcel vrátiť zálohu. Následne ho kontaktovali nejakí muži a vyhrážali sa mu. Poprel prevzatie doplatku 9500 eur od poškodeného, v dňoch 25.-27.04.2014 bol v Nemecku v Hannoveri, nie s poškodeným. K dohode s poškodeným dodal, že mu mal doviesť vozidlo do Essenu v Nemecku za sumu 12000 alebo 14000 eur, doplatok žiadal zaslať na účet, doplatený nebol. Poškodenému povedal, že vozidlo je pripravené, dal mu aj adresu, kde si mal ísť pre vozidlo a požadoval doplatok. Nepamätal sa na dátum prevzatia vozidla, zálohu poškodenému nevrátil, pretože nevie číslo účtu.

Pri konfrontácii s poškodeným na hlavnom pojednávaní uviedol, že výpoveď poškodeného nie je pravdivá, nebol na mieste odovzdania doplatku 9500 eur od poškodeného, v tom čase bol doma. Spôsobenú škodu nebol ochotný uhradiť.

Svedok-poškodený C. E. vypovedal, že od svojho kolegu I. T. dostal kontakt na obžalovaného za účelom dodania motorového vozidla, keďže obžalovaný aj T. dodal vozidlo. Obžalovaný ho kontaktoval telefonicky, sms správami aj emailom. S obžalovaným sa dohodol na dodaní motorového vozidla Mitsubishi ASX, ktoré mal obžalovaný doviesť z Nemecka z okolia Hannoveru, za cenu 12000 eur. Písomnú zmluvu nespísali. Obžalovaný mu poslal číslo bankového účtu, na ktorý zložil zálohu 2500 eur prostredníctvom bankového účtu priateľa jeho dcéry Josefa C. dňa 17.04.2014. Obžalovaný potvrdil úhradu sms správou a zaslal mu emailom fotku toho vozidla, ktoré malo byť dodané do 20 dní, obžalovaný vybaví všetky náležitosti s prepisom a značkami a vozidlo mu odovzdá na centrálu firmy Head B. v Herenboswegu v Holandsku. Doplatok 9500 eur vybral z bankového účtu svojej manželky G. E. a odovzdal obžalovanému na parkovisku pred Ikeou v Nemeckom meste Ludwigsburg. Obžalovaný si odfotil jeho občiansky preukaz k prepisu vozidla. Nikto mu nepovedal, že by si mal vozidlo prevziať v bazáre v Nemecku. Obžalovaný mu potom povedal, že vozidlo je v Brne, preto dal svojej manželke plnomocenstvo na prevzatie vozidla, potom obžalovaný telefonoval, že je v Nemecku a ďalej nedvíhal telefón. Obžalovaný o nežiadal o číslo účtu na vrátenie zálohy, ani mu nedodal vozidlo, preto

dňa 25.09.2015 na neho podal trestné oznámenie. Uplatnil riadne a včas nárok na náhradu škody 12000 eur za sumu vyplatenú obžalovanému za dodanie motorového vozidla, ktoré mu obžalovaný nedodal.

Pri konfrontácii s obžalovaným na hlavnom pojednávaní trval na tejto výpovedi a obžalovaného označil ako osobu, ktorej odovzdal doplatok 9500 eur za dodanie vozidla.

Svedkyňa C. T. st. vypovedala, že dňa 25.04.2014 ju, C. T. ml. a jej vnuka I. T. bral vozidlom z Nemeckého mesta Rickerg obžalovaný domov na Slovensko do Topolčian. Bolo to v piatok, potom v sobotu 26.04.2014 bol obžalovaný vo večerných hodinách u nich doma asi hodinu a dňa 27.04.2014 išli s obžalovaným späť o Nemecka. S obžalovaným nebola v tom čase v Brne, ako to on vypovedal, nikdy v Brne nebývala, naposledy bývala v Českých Budějoviciach až v roku 2016. Na presné dni si pamätá, pretože od nástupu do práce v marci išla prvýkrát na Slovensko posledný aprílový víkend.

Svedkyňa C. T. ml. vypovedala, že obžalovaný ich dňa 25.04.2014 viezol vo večerných hodinách z Nemecka na Slovensko. Dňa 26.04.2014 boli doma a dňa 27.04.2014 okolo 13.30 išli s obžalovaným naspäť. V tom čase v Brne nebola, dátumy si pamätá, pretože si pozerala kalendár. V Českých Budějoviciach bola na pobyt nahlásená až v roku 2016. Bola pri zoznámení obžalovaného s poškodeným, vie, že poškodený chcel auto a poškodený jej volal a pýtal sa jej, kedy to auto bude. Tiež jej povedal, že obžalovaný ho oklamal a žiadal ju, aby išla na políciu vypovedať, že bola pri prevzatí peňazí. Poprela, že by bola pri odovzdaní doplatku za vozidlo. Nevedela, či poškodený dal obžalovanému peniaze, poškodený jej na facebook písal, aby mu obžalovaný dodal vozidlo alebo vrátil 12000 eur.

K výpovedi C. T. st. uviedla, že s obžalovaným sa dňa 26.04.2014 u nich doma nestretla, bola vonku s kamarátkami. S obžalovaným komunikovala cez telefón.

Svedkyňa C. J. - manželka obžalovaného na hlavnom pojednávaní využila svoje zákonné právo a odmietla vypovedať. Z výpovede svedkyne z prípravného konania, ktorá bola prečítaná, vyplýva, že v roku 2014 bola na jej účet vo VÚB banke pripísaná suma 2500 eur od nejakého muža. Od obžalovaného vie, že suma bola ako záloha na dodanie auta pre muža v Čiech, ktoré mal obžalovaný obstaráť z Nemecka. Suma prišla z iného účtu, ako bol ten muž. Peniaze obžalovaný z účtu vybral a nevie, čo s nimi urobil. Obžalovaný chcel peniaze vrátiť, ale muž, ktorému mal auto obstaráť, s ním prestal komunikovať.

Na hlavnom pojednávaní boli prečítané a oboznámené listinné dôkazy :

Z dokladu na čl. 5 vyplýva, že dňa 17.04.2014 bola z účtu I. C. na účet manželky obžalovaného Márie J. uhradená suma 70185 czk. Na čl. 8-17, 86-97 a 210-232 je komunikácia medzi poškodeným a obžalovaným, z ktorej je zrejmé, že obžalovaný poškodenému oznámil číslo bankového účtu svojej manželky, ktorá je jeho jediným disponentom. Na čl. 167 je výpis z účtu Márie J., na ktorý bola dňa 22.04.2014 pripísaná suma 2500 eur od I. Y., ako účel platby je uvedené Mitsubishi.

Z výpisu z bankového účtu G. E. je zrejmé, že dňa 18.04.2014 vybrala kartou z účtu 300000 Kč. Podľa kúpnej zmluvy poškodený dňa 19.04.2014 predal kupujúcemu S. S. a.s. Praha svoje motorové vozidlo značky Kia za sumu 177200 Kč. Poškodený dňa 13.06.2014 splnomocnil svoju manželku G. E. na všetky úkony ohľadne odhlásenia a prihlásenia vozidla Mitsubishi ASX. Na čl. 98-102 je emailová správa ohľadne údajov o vozidlách ASX s obrázkami poslaný poškodenému od C. J., manželky obžalovaného. Poškodený pri rekognícii podľa fotografie opoznal obžalovaného ako osobu, ktorej dňa 26.04.2014 odovzdal doplatok 9500 eur na parkovisku pred Ikeou v Ludwigsburgu.

Podľa sms komunikácie medzi obžalovaným a poškodeným na čl. 210 a nasl. obžalovaný zo svojho mobilného telefónu poslal dňa 26.04.2017 o 12.30hod. správu poškodenému a udal mu adresu pri parkovisku pred obchodným domom Ikea v meste Ludwigsburg, kde sa mali stretnúť. Komunikácia prebiehala v tomto čase aj ohľadne sumy 9500 eur, čo bol doplatok hodnoty motorového vozidla a poškodený dňa 26.04.2014 o 20.39 správou sms oznámil obžalovanému, že sa nachádza pri predajni „Porsche“.

Po vykonanom dokazovaní súd zhodnotil dôkazy týkajúce sa skutku podľa vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom zvážení všetkých okolností jednotlivo aj v ich súhrne, nezávisle od toho, či tieto obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Bolo jednoznačne

preukázané, že skutok sa stal tak, ako ho súd ustálil a spáchal ho obžalovaný. Prejednávaný skutok vykazuje znaky prečinu podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona, pretože obžalovaný na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku väčšiu škodu. Väčšou škodou podľa § 125 odsek 1 Trestného zákona sa považuje suma dosahujúca najmenej desaťnásobok sumy 266, t.j. 2660 eur. Hranica značnej škody je od sumy 26600 eur.

I keď obžalovaný spáchanie skutku popieral, jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností bol usvedčený svedeckou výpoveďou poškodeného Miroslava E., ktorý vypovedal, ako sa nakontaktoval na obžalovaného prostredníctvom svojho kolegu Juraja T., ktorému obžalovaný tiež zabezpečil motorové vozidlo a že s obžalovaným sa dohodol na dodaní motorového vozidla a na kúpnej cene. Výpoveď svedka-poškodeného je v zhode s listinnými dôkazmi, preukazujúcimi, že dostal od obžalovaného číslo bankového účtu vedeného na meno manželky obžalovaného, kde mu zaslal dohodnutú zálohu 2500 eur. Záloha bola pre obžalovaného zaslaná z účtu priateľa dcéry poškodeného I. C. dňa 17.04.2014. Táto skutočnosť nie je sporná, pretože obžalovaný potvrdil sms správou ich doručenie. Okrem toho je táto skutočnosť preukázaná aj svedeckou výpoveďou C. J. z prípravného konania.

Výpoveďou svedka-poškodeného bolo ďalej preukázané, že dohoda o dodaní vozidla medzi ním obžalovaným bola taká, že po odovzdaní doplatku ceny vozidla mu toto odovzdá, avšak obžalovaný pri odovzdaní doplatku vozidlo pri sebe nemal. Výpoveďou svedka-poškodeného a sms komunikáciou medzi ním a obžalovaným bolo preukázané, že s obžalovaným sa stretli dňa 26.04.2014 v Nemecku v meste Ludwigsburg 71634 na adrese Heinkelstrasse 10, kde obžalovaný prišiel motorovým vozidlom ešte s jednou neznámou osobou. Poškodený mu odovzdal doplatok 9500 eur v bankovkách v nominálnej hodnote 500 eur. Poškodený v sms komunikácii dňa 25.04.2014 dotazoval obžalovaného na to, ako to vyzerá s vozidlom ASX a informoval ho o tom, že má doplatok 9500 eur v bankovkách 500 eur. Na to obžalovaný reagoval potvrdzujúcou sms „OK“ a dňa 26.04.2014, potom poškodený dňa 26.04.2014 o 12.30 hod. sms správou oznámil obžalovanému miesto ich stretnutia, ktoré vybral, a to Ludwigsburg 71634, Heinkelstrasse 10. Obžalovaný o 15.10 zaslal potvrdzujúcu sms „OK“ a následne oznamoval poškodenému o 19.48 hod. čas „45 min“ a o 20.39 hod., že je pri Porsche. Z výpovede poškodeného vyplýva, že obžalovaný mu po príchode na dohodnuté miesto Ludwigsburg 71634 na adrese Heinkelstrasse 10 uviedol, že vozidlo nemá pri sebe, ale okamžite ide doplatiť zvyšok kúpnej ceny do centrály vzdalenej asi 200 km a že vozidlo poškodenému privezie do Holandska, kde poškodený pracoval. Dňa 29.04.2014 poškodený sms správou žiadal obžalovaného, aby mu zavolať, pričom z jeho výpovede vyplýva, že obžalovaný sa po vyplatení doplatku odmičal, vozidlo mu nedodal, vyhováral sa, že vozidlo je v Brne. Z tohto dôvodu poškodený splnomocnil svoju manželku na prevzatie vozidla v Brne, avšak vozidlo sa tam nenachádzalo, nebolo mu doposiaľ dodané, obžalovaný mu nevrátil sumu doplatku 9500 eur a ani zálohu 2500 eur.

Pokiaľ ide o obhajobu obžalovaného, že sa mal nachádzať v čase, kedy mal od poškodeného prevziať doplatok 9500 eur, v dňoch 25.04.2014 až 27.04.2014 v Brne a v Nemecku na inom mieste so svedkyňami C. T. st. a Máriou T. ml., túto súd považoval za účelovú, a to vzhľadom na svedeckú výpoveď poškodeného potvrdenú vzájomnou sms komunikáciou s obžalovaným v danom čase, kde sa dohadovali o konkrétnej sume doplatku a mieste i čase jeho odovzдания. Obžalovaný tieto skutočnosti potvrdzoval sms správou poškodenému. Obžalovaný pri svojom výsluchu v prípravnom konaní vypovedal, že sa zdržiaval od 25.04.2014 do 27.04.2014 s Koscelníkovi, bytom Brno a potom v Nemecku. Naproti tomu, svedkyne Koscelníkové vypovedali, že pobyt mali v Českej republike až v roku 2016, nie však v Brne, ako vypovedal obžalovaný, ale v Českých Budějoviciach. Skutočnosť, kde sa nachádzali dňa 26.04.2014 svedkyne T. nebola žiadnym iným hodnoverným spôsobom preukázaná. Obe svedkyne mali vo svojich výpovediach rozpory, pretože svedkyňa C. T. st. tvrdila, že po ich dovezení na Slovensko do Topoľčian bol obžalovaný dňa 26.04.2014 u nich doma, kde sa zdržal asi hodinu, avšak svedkyňa C. T. ml. toto vylúčila s tým, že ona bola vonku a s obžalovaným komunikovala len telefonicky. V tomto smere súd poukazuje na to, že v rovnakom čase obžalovaný v dňoch 25.04.2014 a 26.04.2014 jednoznačne komunikoval s poškodeným ohľadne stretnutia v Nemecku a odovzдания doplatku za motorové vozidlo „ASX“. Keďže výpoveď poškodeného bola potvrdená aj listinnými dôkazmi - výpismi z účtu, sms komunikáciou a v podstate aj vyjadrením obžalovaného, že s poškodeným a aj jeho manželkou o dodaní a odovzdaní vozidla jednal, súd nemal pochybnosti o pravdivosti výpovede poškodeného.

Súd odmietol vykonať dôkaz navrhnutý obhajobou prečítaním listinného dokladu o tom, kedy zapadá slinko dňa 26.04.2018. Je potrebné uviesť, že poškodený v prípravnom konaní uviedol, že prišiel na miesto dohodnutého stretnutia s obžalovaným v popoludňajších hodinách, čo je zrejmé aj z sms správy, ktorú zaslal obžalovanému dňa 26.04.2014 o 12.30 hod.. Stretnutie sa konalo na parkovisku lkey vo večerných hodinách dňa 26.04.2014, po 20.39 hod., kedy prišla sms od obžalovaného, že je pri Porsche a poškodený jednoznačne pri rekognícii opoznal obžalovaného podľa fotografie.

Konanie obžalovaného vykazuje znaky prečinu menšej závažnosti, ktorá však prevyšuje závažnosť nepatrnú v zmysle § 10 odsek 2 Trestného zákona, najmä s poukazom na spôsob spáchania, okolnosti, následky v podobe zranení, pohnútku a zavinenia obžalovaného.

Súd pri svojich úvahách o druhu a výmere trestu postupoval v zmysle § 34 odsek 1 Trestného zákona, do úvahy vzal spôsob spáchania trestného činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, osobu páchatela a možnosť jeho nápravy.

O osobe obžalovaného bolo zistené, že v odpise z registra trestov od roku 2001 má 17 záznamov prevažne pre trestné činy podvodu a sprenevery obdobného charakteru ako v prejednávanej veci. Prevažne mu boli ukladané peňažné tresty, pričom v deviatich prípadoch sa na neho hľadí, ako keby nebol odsúdený a v troch prípadoch bolo upustené od uloženia súhrnného trestu alebo od uloženia ďalšieho trestu, v jednom prípade sa na neho v dôsledku amnestie prezidenta hľadí ako na netrestaného.

Podľa odpisu z registra trestov súd prihliadal na odsúdenia obžalovaného

- rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 15.12.2016, sp. zn. 3T/60/2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo dňa 26.09.2017, sp. zn. 3To/49/2017 pre zločin podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 3 písmeno a) Trestného zákona so spôsobenou škodou 63000 eur, na trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky so zaradením na výkon trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia,

- rozsudkom Okresného súdu Topoľčany zo dňa 30.01.2017, sp. zn. 1T/47/2016, ktorým bola schválená dohoda o vine a treste pre zločin skrátenia dane a poisťného podľa § 276 odsek 1, odsek 3 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky. Výkon trestu mu bol podmienene odložený na skúšobnú dobu 5 rokov s probačným dohľadom, ktorá plynie do 12.03.2020. Súčasne mu bola uložená primeraná povinnosť zaplatiť v skúšobnej dobe dlh voči Daňovému úradu a trest zákazu činnosti vykonávať podnikateľskú činnosť podľa osobitných predpisov na 6 (šesť) rokov,

- rozsudkom Okresného súdu Senica zo dňa 14.02.2017, sp. zn. 1T/41/2010 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave zo dňa 22.03.2018, sp. zn. 5To/41/2017 pre zločin podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 3 písmeno a) Trestného zákona so spôsobenou škodou 77738,30 eur na trest odňatia slobody vo výmere 3 roky. Výkon trestu bol podmienene odložený na skúšobnú dobu s probačným dohľadom na 3 roky. Súčasne boli obžalovanému uložené primerané povinnosti spočívajúce v príkaze nahradiť v skúšobnej dobe spôsobenú škodu a strieť nad sebou kontrolu vykonávanú probačným a mediačným úradníkom.

Naviac súd zistil, že Okresný súd Bánovce nad Bebravou dňa 20.06.2018 pod sp. zn. 3T/22/2015 vyhlásil rozsudok, ktorým obžalovaného uznal vinným zo zločinu podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 3 písmeno a) Trestného zákona so spôsobenou škodou 32000 eur a uložil mu trest odňatia slobody vo výmere 3 roky. Na výkon trestu odňatia slobody súd obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Tento rozsudok doposiaľ nie je právoplatný.

Súd pri skúmaní skutočností rozhodných pre ukládanie trestu v danom prípade dospel k záveru, že prichádza do úvahy uloženie súhrnného trestu podľa § 42 odsek 1 Trestného zákona, voči všetkým trom vyššie uvedeným právoplatným rozsudkom, pretože obžalovaný spáchal prejednaný skutok skôr, ako boli tieto rozsudky vyhlásené a medzi spáchanými skutkami nebol vyhlásený žiaden iný rozsudok. Okrem toho, v prípade nadobudnutia právoplatnosti rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou

vyhláseného dňa 20.06.2018 by prichádzalo do úvahy ukladanie súhrnného trestu aj vo vzťahu k tomuto rozsudku.

Obžalovaný v súčasnej dobe vykonáva trest odňatia slobody vo výmere 3 roky v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia uložený rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 15.12.2016, sp. zn. 3T/60/2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo dňa 26.09.2017, sp. zn. 3To/49/2017 za zločin podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 3 písmeno a) Trestného zákona so spôsobenou škodou 63000 eur, dva tresty odňatia slobody s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu s probačným dohľadom, v jednom prípade do 12.03.2020 rozsudkom Okresného súdu Topoľčany zo dňa 30.01.2017, sp. zn. 1T/47/2016 a so skúšobnou dobou do 23.03.2021 rozsudkom Okresného súdu Senica zo dňa 14.02.2017, sp. zn. 1T/41/2010 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave zo dňa 22.03.2008, sp. zn. 5To/41/2017.

Na základe vyššie uvedených zistení súd dospel k záveru, že za spáchaný prečin podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona, za ktorý možno uložiť trest odňatia slobody 1 rok až 5 rokov, sú doposiaľ uložené tresty odňatia slobody horeuvedenými skoršími rozsudkami na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovaného dostačujúce a splnia svoj účel v oblasti generálnej ako aj individuálnej prevencie.

Poškodený C. E. riadne a včas uplatnil nárok na náhradu škody v sume 12000 eur vyplatenej obžalovanému za dodanie predmetného motorového vozidla, ktorá pozostáva zo zálohy vyplatenej na účet manželky obžalovaného 2500 eur a doplatku v hotovosti 9500 eur. Keďže škodu poškodenému spôsobil obžalovaný a táto je aj v opise skutku, súd obžalovanému uložil túto škodu mu uhradiť (§ 287 odsek 1 Trestného poriadku).

Z týchto dôvodov súd rozhodol v zmysle výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie na súde, proti ktorého rozsudku smeruje (Okresný súd Topoľčany), a to do 15 (pätnásť) dní odo dňa oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. O odvolaní rozhoduje odvolací súd. V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie možno oprieť o nové skutočnosti a dôkazy. Právo účinne podať odvolanie nemá ten, kto sa tohto práva výslovne vzdal.